

eensstemmelse Sted med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt der behøves en Lov for, at de hidtilværende private Birker kunne nedlægges, eller om en saadan Lov behøves, for at de kunne vedblive. Det er vel saa, som af Ordføreren bemærket, at man, uagtet man herom nærede forskjelligte Ansnuelser, dog med Hensyn til nærværende Lov maatte komme til det samme Resultat, men iøvrigt antager jeg ingenlunde, at det er aldeles ligegyldigt, hvilken Ansnuelse der i saa Henseende Hayes, og paa Udvalgets Majoritets Begne skal jeg derfor tillade mig at bemærke, at Udvalget i saa Henseende har samme Ansnuelse, som der er udtalt af den 6te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Mourier), nemlig at en Lov behøves, for at de hidtil bestaaende Jurisdictioner kunne nedlægges, hvorimod ingen saadan Lov behøves, for at en saadan Jurisdiction kan bibeholdes. Biskop er nemlig ifølge Grundlovens Paragraph 97 Forslagsretten til disse Embeder bortfalden, og det er aldeles utvivlsomt, at vedkommende Birkepatrons Ret til at paastaae, at det hidtilværende Birk fremdeles skal udgjøre en særegen Jurisdiction, ligeledes er bortfalden; men dette er ikke afgjorende; Spørgsmaalet er derimod, om en Jurisdiction, som hidtil ifølge Lovgivningen har bestaaet, fremdeles i det Døftentliges Interesse skal bestaae eller ikke. Forfaavidt har der altsaa været Overeensstemmelse tilstede mellem de Ansnuelser, som ere udtalte af den 6te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Mourier) og de Ansnuelser, som næres af Majoriteten i Udvalget. En saadan Overeensstemmelse finder derimod ikke Sted, forfaavidt den ærede 6te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand har meent, at det skulde have sit Forblivende ved Lovudkastet, forfaavidt nemlig Justitsministeren skulde bemyndiges til foreløbig at afgjøre, til hvilke private Birker Skiftejurisdictionen skulde overgaae. Udvalget har ikke meent, derpaa at kunne ind, ikke fordi en saadan Ordning af Sagen skulde stride imod Grundlovens § 74 — thi naar Justitsministeriet blev bemyndiget til herom at tage Beslutning, saa var jo en saadan Beslutning hjemlet ved den ham ved Lov givne Bemyndigelse; — men fordi man ikke i directe vilde overdrage Regjeringen at tage Bestemmelse om, hvilke Birker der skulde ned-

lægges og hvilke ikke, idet man i sin Tid maatte vilde finde Betænkelse ved at nedlægge et Birk, til hvilket Skiftejurisdictionen i sin Tid var blevet overdraget, ved den Betragtning, at man derved vilde foranledige en lidet ønskelig Overgang af Skiftejurisdictionerne, og man holdt nu fast paa, at Nedlæggelsen af en Jurisdiction var en i Manges Interesse saa dybt indgribende Foranstaltning, at Udvalget, om man end holdt sig overbevist om, at Justitsministeriet ligesaa tilfredsstillende kunde ordne Sagen, dog ikke vilde foreslaae Thinget, at en saa vigtig Beslutning blev uddraget den Magt, hvortil den ved Grundloven er henlagt, nemlig den lovgivende. Der er derhos en anden Betragtning, som Udvalget har meent ved denne Sag maatte være af Vigtighed, og det er nemlig følgende: Den oftnævnte 6te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand har sagt, at det kun er for denne Sags Skyld, at der kan være Tale om, allerede nu at træffe en Bestemmelse om, hvilke Birker der skulde nedlægges. Jeg troer virkelig, at dette ikke saa ganske forholder sig saa; hvis man vilde opsætte at tage Beslutning om et privat Birks Nedlæggelse, indtil dette Birk blev vacant, hvad vil da Følgen blive, naar i en Fremtid, som vel ikke ligger fjern, Fæstegods sælges og overgaaer til Selveiendom? Da vil ifølge Forordningen af 17de Marts 1826 saadant Gods uden videre udgaae fra det Birk, hvortil det tidligere har været henlagt; men forfaavidt man nu mener, at saadanne Birker skulde bibeholdes, saa kan man dog ikke ville, at en mulig betydelig Deel Gods paa en Maade ganske gaaer bort fra Jurisdictionen. Derimod, vil man, at et Birk skal nedlægges, da maa man jo ogsaa ville, at der i saa Henseende forholdes efter Forordningen af 17de Marts 1826, idet jo derved, efterhaanden som Salget finder Sted, Birket ophæves og nedlægges. Endvidere, forfaavidt det er Meningen, at et Birk skal bibeholdes, saa maa man jo ogsaa ville, at de Jurisdictionshandlinger, som i Birkerne ere forbeholdte vedkommende Herredsfogder, skulde overgaae til Birkebetjentene. Jeg skal ikke her gaae ind paa den herhenhørende Detail; det er jo bekendt nok, at disse Jurisdictionshandlinger ikke ere ganske saa eller ubetydelige. Den om-